

ROGER MAGNUSSON – LE MAGICIEN

*Till Roger på 80-årsdagen den 20 mars 2025
från vännen, författaren Åke Sandberg*

I en kommande bok om svenskar i Olympique de Marseille finns ett särskilt kapitel om Roger. Här följer ett mycket kort utdrag ur det kapitlet.

© Åke Sandberg

Boken "Gunnar" beräknas komma ut vintern 2025/26

På min hemsida finns mer om Roger och om Gunnar.

<https://www.akesandberg.se/?s=roger+magnusson>

Intresserad av boken? Gå till min hemsida. Överst till höger i datorn ett litet formulär "Prenumerera", fyll i epost och namn, så kommer info framöver. I mobilen scrolla ner en bit till samma formulär.

Roger Magnusson första år i Marseille sammanföll med Säfte-Gunnar Anderssons sista år i livet. Gunnar och Roger möttes. I detta kapitel får vi glimtar från Rogers egen tid i Marseille åren runt 1970. Kapitlet bygger på Rogers och mina långa samtal i Kristiansta och på telefon.

I september 1968 sökte Gunnar upp den nyanlände Roger Magnusson, inför dennes första match med O.M. De sågs sedan många gånger under året som följde, samtal, en middag, några glas öl eller vin på krogen.

"I Marseille har man alltid älskat stjärnorna, spelare som har en talang utöver det vanliga. Här har vi en spelare som nära ett halvsekel efter sina första steg i den vita tröjan, fortfarande finns i supportrarnas minne. Som alla genier har han en gåva som fallen från himlen, för honom är det dribblandets konst, dribblande som saknar motstycke. Man har inte sett något liknande före honom, och man har inte sett det senare". -- Så inleder Gilles Castagno kapitlet om Roger i en imponerande fransk volym om 1960-talet.

Roger uttalas i Frankrike som Rocher, dvs sten eller klippa. Han kallades mest "le magicien", trollkarlen, och dribblaren. Och "le Garrincha Suédois", den svenske Garrincha.

Marseille, via Köln och Turin

Roger kom till Olympique de Marseille sensommaren 1968. Hans gyllene år där var 1968–74, han dribblade och var publikfavorit. I samspel med målgöraren Josip Skoblar var de flera år en populär och vinnande duo. "Min uppgift här i Marseille är inte att göra mål. Utan att spela fram Loubet och Skoblar. Men jag slår straffarna och jag har lagt in fyra i rad nu!" sa Roger i en tidig intervju.

O.M.:s storhetstid

Åren 1969 till 1972 var en kort storhetstid för O.M. Roger berättar om vad publiken och Leclerc gillade. "Jag kunde dribbla och det utnyttjade jag. Många tyckte jag var egoist. Men

Leclerc sa: 'Du förstår Roger, folk kommer från hela Provence och de vill inte se dig springa och jaga efter din back, du ska dribbla bort dem. Så dribbla Roger!'

Ibland när jag fick ett inkast kunde jag lägga bollen på ryggen, kanske tre fyra gånger på året. Och då var Leclerc lycklig, gör det oftare sa han. En gång på Korsika rullade jag upp bollen på huvudet. Publiken tyckte jag drev med backen.

Under min tid vann vi cupen två gånger, 1969 och 1972. Vi blev också ligamästare två gånger, säsongerna 1970–71 och 1971–72. Så 1972 tog vi alltså dubbelt, både cupen och ligan. För första gången i klubbens historia! Tyvärr fick inte Gunnar vara med om det."

Under fyra av sina säsonger blev Roger utsedd till Frankrikes bästa högerytter, år 1969 till bästa utländska spelare.

*OM Bordeaux 2 - 0 Magnusson déborde Chorda
Roger glider förbi Chorda i cupfinalen 18 maj 1969 på Stade Colombe i Paris.
O.M. vann med 2 – 0. Källa: om4ever.com*

Roger – le magicien

Roger valdes år 2012 in som #42 i Svenska fotbollsförbundets Hall of fame. I mars 2025 fyllde Roger 80 år, och inför den dagen skrev sonen Claes en låt till sin far, "[Några rader till Roger Magnusson](#)"

Fina år i en bra klubb

Roger i vårt samtal: "Jag var ju uttagen till VM 1970, men fick inte spela. Frankrike var inte med i VM och ligan spelades som vanligt. Leclerc begärde 100 000 av Sverige för att släppa mig. 'Vi skulle förlora en massa publik om du inte spelar', sa han." Sportjournalisten Alain Pécheral kommenterar: "Om Magnusson fått spela i VM hade han förfört alla. Men hans talang stannade i Frankrike."

Roger Magnusson och Skoblar på omslaget till band 3 i Gilles Castagnos O.M.-encyclopedi.

Åter i Helsingborg

Helsingborgs IF kontaktade mig, julen 1975, och vi flyttade hem i januari-februari efter åtta år i utomlands. Grabben skulle börja skolan. Efter ett halvår med Helsingborg och ett par med Vilans BoIF slutade jag med fotbollen 34 år gammal. Knäskadan gjorde sig påmind. Hade jag fått den skadan i början av min karriär, då hade jag inte gjort mycket. Men jag var ändå ute som proffs i nära tio år. För många blir det bara ett par tre år.”

Summa

Roger - en strålande karriär i fotbollen, från Blomstermåla till Marseille.

Roger och jag i Kristianstad, våren 2015. Vi har sedan haft kontakt genom åren